

[Aksel Larsen.]

i det Øjeblik det passer det ærede Medlems Partifælle Ministeren; der udkræves intet andet end Ministerens Underskrift paa, at Ordningen er ophørt mellem Korpserne og Hæren, saa er Korpserne ulovlige i Henhold til Urolovene. Den Vej har man ikke villet gaa; man har skudt sig ind under, at saa længe man ikke havde Flertal i Landstinget, saa turde man ikke. Men nu *har* man Flertallet, og saa er det ikke en Nyordning, man skal have paa dette Omraade, men det er en absolut Ophævelse af disse Korps.

Samtidig bør man tage fat paa det, som i tidligere Samlinger var det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch's store Slagord, nemlig en Demokratisering af Hæren. Jeg ser nok af sidste Nummer af „Socialisten“, at Partiets Militærtoretiker, Kaptajn Wiboltt, har forsøgt ved en ganske tendentiøs og forkert opstillet Statistik over Officerernes Afstammingsforhold at bilde „Socialisten“'s mere eller mindre godtroende Læsere ind, at alting er i Orden, at Hæren er demokratiseret, at Hærens Officerer stort set stammer fra Arbejderklassen. Men dermed er det ikke klaret. Den Statistik hører ingen Steder hjemme, har ingen Forbindelse med Virkeligheden. Saa her skulde man tage fat, og hvis man endelig vilde have et Bevis paa, at Hæren ikke er demokratiseret, saa behøver man blot at se paa Dagens Nummer af „B. T.“, hvor Regeringens øverste Tilidsmand i Hæren, Generaløjntant With, med en sjælden Aabenhed gaar direkte imod Regeringen og, om jeg saa maa sige, stanger den en politisk Lussing ud. Hvis Regeringen finder sig i den Slags, saa er der vel ingen Grænser for, hvad Officerskorpset og Hærens Kommandobestand kan tillade sig i Fremtiden; men jeg henleder Opmærksomheden paa det, ikke bare for at man skal gribe ind i det foreliggende Tilfælde, men for at man overhovedet skal tage fat paa den af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch tidligere krævede Demokratisering af Hæren.

Ganske vist ser det ikke ud til, at Forsvarsministeren er indstillet paa, at noget saadant skal ske. Man faar bange Anelser, naar man ser, at en Minister, der er udgaaet fra et Parti, hvis Presse i tidligere Tid har haft et Utal af Kontroverser med Hærens Kommandobestand, og hvis Presses Redaktører har faaet adskillige Domme for Artikler imod Officerer og Soldaterplagere her i Landet, at denne Minister nu mener, det er hans væsentligste Opgave som Minister at sikre, at disse Officerer ikke bliver angrebet, heller ikke naar de har gjort sig

skyldige i noget, som fortjener at angribes. Jeg paaskønner i allerhøjeste Grad, at den i Sommer fungerende Forsvarsminister resolut greb ind over for forskellige af disse Militærskandaler og beordrede en Undersøgelse mod de skyldige Befalingsmænd, men jeg beklager meget, at denne Undersøgelse senere synes i nogen Grad at være løbet ud i Sandet, at kun ganske enkelte Tilfælde har faaet en nogenlunde taalelig Afgørelse, og at den nu fungerende Forsvarsministers Konklusion er blevet den, at det Blad, som har gjort det største Stykke Arbejde med Hensyn til at opklare disse Affærer, skal sættes under Tiltale for Fornærmelser imod Officerer. Ikke fordi denne Tiltale saadan set kan genere — jeg tror ikke, at noget Blad her i Danmark behøver at være ked af at blive tiltalt og dets Redaktør at blive straffet for Fornærmelser imod Officerer —, men fordi det røber en meget uheldig politisk Linie, en Praksis, som giver Bagslag, og som kan blive farlig ikke blot for Regeringen, men i allerhøjeste Grad for Arbejderklassen her i Landet. (*Hasle*: Hvorfor stemmer I saa paa dem?). Det skal jeg straks komme til, men jeg troede i øvrigt, det var noget, der var gaaet op for det ærede Medlem Hr. Hasle; det er det altsaa ikke, og at der kan blive stillet et saadant Spørgsmaal, er igen et Bevis paa, at det kan ikke være den højeste Intelligens, der er samlet i denne Sal.

Naar man har fremført Betragtninger som dem, jeg har fremført her, saa kommer det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og siger: Dette er kommunistisk Principløshed, og det er uhyrligt, at dette i sig selv fuldkommen betydningsløse Parti kan tillade sig at svinge saadan rundt. Det ærede Medlem har i sin Tale i Gaar fremført Betragtninger i denne Retning; det ærede Medlem beklagede, at det var gaaet saadan, at Medlemmerne af vort Parti nu ikke mere var Medlemmer af et ærligt revolutionært Parti, og det ærede Medlem røbede overhovedet i Gaar Sympati for Folk med en revolutionær kommunistisk Overbevisning. Det er i nogen Grad noget nyt for os. Det er ikke tidligere blevet udtalt her fra denne Talerstol af Medlemmer af Socialdemokratiet, at man havde Sympati for Folk med en revolutionær kommunistisk Overbevisning, men en saadan Sympati har man altsaa pludselig faaet nu, hvor man mener at kunne slaa politisk Mønt af at paastaa, at vi har forladt denne Overbevisning. Før Komintern-Kongressen havde man ikke Sympati for den, men nu efter Komintern-Kongressen, hvor man paastaar,